

Hồi Ký Hướng Đạo Trường Sơn

Sau 30 năm nhìn lại, LÐHÐTS đã có một gốc rễ lâu đời, đã sống và lớn lên với cộng đồng người Việt ở Orange County.

Kể từ tháng 6 năm 80 của những năm tháng đầu tiên của cuộc sống tha hương, mặc dầu nhớ và thương Hướng Đạo quay quắt nhưng các trưởng tiên khởi thành lập Liên Đoàn đã không khỏi băn khoăn, lo lắng khi đứng ra thành lập Liên Đoàn vì chuyện cấp thiết bây giờ là đi làm kiếm cơm, hội nhập vào xã hội mới và đi học để kiếm thêm tí thịt thay vì chỉ có cơm. Đứng ra thành lập Liên Đoàn là nhận lãnh trách nhiệm với phong trào Hướng Đạo, với các em đoàn sinh của mình, liệu có kham nổi với bao nhiêu thứ trách nhiệm khác đang gánh vác trên vai, vì vậy đây là một quyết định lớn, sau nhiều đắn vật, suy tư và cuối cùng tinh thần HĐ và sự thương yêu các em HÐS của mình đã thắng, đó chính là động cơ mà LÐHÐTS được thành lập vào tháng 6 năm 80 với danh số 680 ghi dấu thời gian thành lập của 30 năm xưa.

Cái tên Trường Sơn cũng tạo nên thắc mắc và suy tư cho một số người vì bối cảnh đặc biệt của quê mẹ Việt Nam chúng ta, có người đã gán ép cái tên vô tư này với bối cảnh đất nước qua câu hỏi “đây là Trường Sơn Đông hay Trường Sơn Tây?”

Thật ra chủ ý của nhóm trưởng thành lập rất rõ ràng, Trường Sơn là tên của một rặng núi chạy dài từ Bắc Phần, qua hết Trung Phần và một phần của Nam Phần và vị trí của rặng núi như là cái cột xương sống chạy dài dọc theo cơ thể Việt Nam, vì vậy cái tên Trường Sơn đại diện cho cả 3 miền đất nước, là cột xương sống căn bản cho sự trường tồn của đất nước, như là ước vọng sự trường tồn của Liên Đoàn được chọn lựa làm tên của Liên Đoàn.

Nhìn chung, giai đoạn khởi đầu này phần lớn các sinh hoạt còn nặng tính chất HĐ ở quê nhà vì các trưởng quen với cách sinh hoạt HĐ ở Việt Nam và chưa biết gì về sinh hoạt HĐ ở Mỹ, chỉ biết có ghi danh với hội HĐ Orange County vì vậy các em không được đào tạo theo chương trình huấn luyện của HĐ Mỹ, không có em nào nhận được đẳng cấp Đại Bàng hay Hoàng Kim vào giai đoạn này, tuy nhiên kỹ năng HĐ và tinh thần rất cao, khám phá thiên nhiên qua các cuộc cắm trại, thám du tuyệt vời. Nói tóm lại mục đích giáo dục trẻ qua phong trào HĐ đạt tiêu chuẩn đầy đủ ngoại trừ những đẳng cấp của HĐ Mỹ.

Một vài câu chuyện đáng nhớ vào thời điểm này như vì không hiểu luật lệ nên tôi vẫn cho các em đào đất thành rãnh để làm bếp hoặc xếp đá làm bếp nấu ăn bên ngoài vòng lửa (fire ring).

Một lần nhân một chuyến cắm trại gồm 23 em và vài huynh trưởng vì bí quá không tìm ra chỗ nghỉ đêm vì không ghi danh giữ chỗ trước, tôi cho các em xuống khe ngủ sau khi đậu xe lên đường ở vùng núi Yosemite. Khoảng 2, 3 giờ sáng chúng tôi bị dựng cổ dậy bởi hai ông cảnh sát, sau khi ra lệnh cho tất cả lên mặt đường, hai ông bắt đầu giáng búa.

- Ai là người cầm đầu ở đây?

Với cái mặt ngái ngủ, tôi trả lời là tôi.

- Anh có bao nhiêu người?

- 23 em và 2 người lớn.

- Vậy là tổng cộng là 25 cái giấy phạt cho việc ngủ trái phép.

Vậy là ông giết tôi rồi, các em của tôi đều dưới tuổi vị thành niên, có nghĩa là tôi phải chịu trách nhiệm những giấy phạt, tôi đâu đủ tiền trả, ngoài ra tôi đâu biết là phạm luật khi ngủ như thế này đâu! Sau một lúc suy nghĩ, cũng nhờ tôi gạ thêm “thật xin lỗi, tôi thực tình còn mới, chưa biết luật lệ ở đây” hai ông bèn phán.

- Được rồi, tôi tha cho các em, chỉ viết cho 2 người lớn giấy phạt mà thôi, lần sau không được làm vậy nữa nghe không.

- Vâng, tôi cảm ơn ông, lần sau không làm vậy nữa.

Đây là lần đầu tiên lãnh giấy phạt của cảnh sát mà cảm ơn rồi rít, dĩ nhiên chuyện ngủ lang như thế này không còn xảy ra nữa nhưng mỗi lần nhớ đến kỷ niệm này là tôi lại cười cái ngớ ngẩn của mình.

Câu chuyện sau đây thì có liên quan đến cựu LĐT Hồ Văn Đức. Ngày ấy năm xưa thanh sinh của tôi Hồ Văn Đức, tình nguyện chở thêm một vài người để đi trại Circle-X ở vùng Ventura County, chỉ khổ một điều là chiếc xe vừa leo dốc vừa ca, vừa lắc, vừa xịt khói đằng đuôi lại bể bơm nước xịt khói mịt mù ở đằng đầu, lúc này thì cũng đã gần đến đất trại, tuy nhiên xe nằm đường thì làm sao mà đem nó về, làm sao có xe đi làm tuần tới, trong lúc trách nhiệm là huynh trưởng tôi phải giúp các em.

Thế là chương 1 của trại được xếp lại, chương 2 (plan B) được đem ra áp dụng, tôi phải đi kiểm bom nước sửa xe hết cả một buổi, nhằm cuối tuần thật khó kiếm cho ra. Cảm ơn Trời, cuối cùng mọi việc cũng ổn thỏa. Chiếc xe “cà tàng” lại tiếp tục chạy, Đức ơi, chiếc xe cổ kính ấy đã hiến cho Viện Bảo Tàng nào rồi ?

Đó là chuyện cũ, còn chuyện mới thì kể từ năm 1991 trở về sau mà tôi gọi là giai đoạn đổi mới. Ở giai đoạn này lại khởi đầu dựng lại từ một nhóm nhỏ chừng 10 em tuổi vừa Ấu vừa Thiếu và cũng rất nhanh lớn mạnh trở lại, tháng 1 năm 1994 chính thức ghi danh thêm các đoàn nữ với Nữ HĐ của Council of Orange County. Danh số đầu tiên là 2194 cũng là số đánh dấu mốc thời gian.

Ở giai đoạn này, các huynh trưởng bắt đầu tìm tòi học hỏi theo chương trình huấn luyện của HĐ Mỹ. Khóa Bằng Rừng 1981 (Wood Badge) mà tôi và Trưởng Nguyễn Bôn tham dự có lẽ là sớm nhất so với các trưởng VN ở Orange County. Các ngành Ấu, Thiếu, Thanh bắt đầu khuyến khích các em đi lấy các chuyên hiệu và đẳng cấp (Merit Badge, Award) của HĐ Mỹ được áp dụng triệt để. Các huynh trưởng phải tham gia các lớp huấn luyện huynh trưởng của HĐ Mỹ để hiểu rõ và hướng dẫn các em. Sự đóng góp của phụ huynh vào với Liên Đoàn cũng tích cực hơn vì phần lớn mọi người đã ổn định với cuộc sống mới.

Trong thời gian đầu của giai đoạn đổi mới này, tôi còn nhớ rõ hình ảnh 2 sói con James Huy Nguyễn và Jimmy Hiếu Lê trong một buổi lửa trại đã đóng vai 2 con khi con rất dễ thương, thắm thoát mà 2 con khi con đó đã đạt đẳng cấp Đại Bằng, đã trở thành 1 dược sĩ và một thạc sĩ điều dưỡng.

Trưởng Hùng Phan thì chắc nhớ kỷ niệm cuộc trại ở Lake Morena ở phía đông nam của San Diego, đang trại ngon lành thì trời đổ mưa và gió lớn rồi tuyết rơi, chúng tôi sợ có bất trắc nên đã hạ lệnh cuốn gói đi về sớm. Trời càng lúc tuyết càng rơi nhiều, lái xe đổ mồ hôi hột vì khoảng cách trông thấy phía trước chỉ được vài chục bộ. Tuy nhiên các em thì nhảy nhót tung bừng vì lần đầu tiên thấy tuyết rơi và thú thực thì rất đẹp.

Tr. Phương Anh thì rất khô cho một kỷ niệm trại bay (strike camp), sau trại cả tháng vẫn chưa dám mặc đầm ngắn để khoe bộ giò đẹp vì đã bị con mòng mòng cắn tan nát sung u từng mảng. Đi trại bay Lake Piru nữa không Trưởng Phương Anh ơi?

Còn thám du Crystal Cove ở vùng Newport Beach là một kỷ niệm mà tôi, Trưởng Long Đỗ, Trung Hứa chắc đều nhớ, các em Thiếu đã được học kỹ thuật làm cáng đầy đủ để cứu nhau và lần này được ứng dụng ngay là cứu Trưởng Trung; làm cáng khiêng Trưởng Trung Hứa bị vấp bẻ nếu không thì phải bò mà đi. Lâu lâu được làm vua Quang Trung ngồi kiệu trong hoạt cảnh đại thắng quân Thanh, phải không Trưởng Trung ?

Trước khi chấm dứt những câu chuyện kỷ niệm của từng giai đoạn để góp thêm phần gia vị cho phần hồi ký này, tôi cũng muốn nhắc lại một kỷ niệm mà tôi nghĩ nhiều người còn nhớ. Sau một lần trại Liên Kết ở vùng San Bernardino, trên đường về lửa cháy lung tung, xe bus chở chúng tôi chạy cả

Tr. Hồng Bích họp với phụ huynh lần đầu tiên

gần 100 dặm thì phải quay đầu vì đường bị cháy. Số lượng xe bus khá nhiều vì phần lớn liên đoàn nào cũng đi bằng xe bus chạy lui, chạy tới, đáng lẽ về đến nhà khoảng 5, 6 giờ chiều thì lần này đến 9, 10 giờ đêm mới về tới. Phụ huynh ở nhà nhấp nhộm đứng ngồi không yên.

Một điều đáng nói ra đây như một vinh danh cho những người đã đóng góp xây dựng Liên Đoàn 30 năm qua và nhất là giai đoạn đổi mới này. Các thanh sinh đẹp trai ngày xưa của tôi giờ đã trở lại với bầu đoàn thể tử. Sự đóng góp của những thanh sinh này, bây giờ với tư

cộng với những huynh trưởng tài ba từ phía phụ huynh đã góp phần khởi sắc cho LD Trường Sơn và dĩ nhiên phải kể thêm phần đóng góp của những phụ huynh đã và đang tích cực ủng hộ LD làm cho sức sống của Trường Sơn càng mãnh liệt hơn và hy vọng sẽ tồn tại mãi với thời gian.

Orange County Tháng 6 Năm 2010
 Nguyễn Đoàn
 Nai Trung Hậu

